

1981 nummer 2

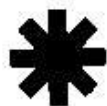
APOLLO

HET VYGEBLAD

++

MARCEL

THIS LAND IS YOUR LAND !

Eind maart maakten verschillende kranten melding van een actie van twee VPRO-medewerkers van het programma Ook Zo (vrijdagavond, Hilv.3, 20.00u) De twee programma-makers weigerden genoeg te nemen met een nieuwe Amerikaanse immigratieregeling waaronder buitenlandse homo's met een speciale aantekening in hun paspoort een maand in de Verenigde Staten mogen blijven, dit in tegenstelling met hetero's of homo's die er niet voor uit komen, zij mogen veel langer blijven.

De twee boekten een reis naar de VS en lieten bij aankomst in New York duidelijk merken homoseksueel te zijn, sterker nog, ze namen in het vliegtuig al vraaggesprekken af om de meningen te peilen. Gevolg: bij aankomst werden de paspoorten in genomen en ze werden voor de keuze gesteld: direct wegwezen of in beroep tijdens een hoorzitting van de immigratiedienst. Uiteraard viel de keuze op de laatste mogelijkheid.

Uiteindelijk werd hun de toegang tot de VS ontzegd, echter "niet omdat zij homoseksueel waren maar omdat zij als journalisten geen werkvergunning hadden".

Eigenlijk moet er een felicitatiebrief naar die commissie voor de beste smoes van 't jaar.

Zorg dat je er bij komt....

De Volkskrant van 20 maart wist te melden dat 11 matrozen van het jacht "Brittannia" in staat van beschuldiging zijn gesteld omdat onder hun bezittingen een aantal foto's zijn gevonden met een homosexueel karakter, hetgeen indruist tegen een artikel uit de krijswet dat betrekking heeft op " onwaardig gedrag van wrede, onfatsoenlijke of onnatuurlijke aard" Dit jacht dat gebruikt moet worden voor de huwelijksreis van prins Charles en z'n vlam dient volledig homo-vrij te zijn, waarschijnlijk is men bang voor een eventuele slechte invloed op de kroonprins, hoewel als je hem zo ziet...

ROZE **R**IMPEL

In het Rotterdams Nieuwsbad van 28 maart j.l. wordt melding gemaakt van een succes voor de actie "Roze Rimpel", die de toelatingseisen van een aantal verpleeg- en bejaardenhuizen aan de kaak stelt. Een dertigtal instellingen immers weigereh homosexuele paren op te nemen.

Naar aanleiding van deze actie onderzoekt nu het prvinciebestuur van Zuid-Holland de toelatingcriteria van de diverse bejaardenoorden

Overigens steun bij deze actie van PvdA, VVD D'66 en PPR

LIEVE VROUWEN.

Zoals ik verwacht had, heeft mijn oproep zeer weinig respons gehad. Slechts vier vrouwen toonden belangstelling. Ondanks dat vecht ik door. Er zijn een aantal redenen waarom ik het zo belangrijk vind om actieve vrouwen binnen Apollo te hebben of te krijgen, namelijk:

1. Bij een bestaande vrouwengroep zal het voor "kersverse" lesbiënnes makkelijker zijn om de drempel van Apollo over te stappen. Meteen naar het COC is waarschijnlijk te veel gevraagd. Ze zullen zich, hopelijk, eerder op hun gemak voelen.; zoiets als "Welkom bij de club" dus!
2. Ook de flikkers zullen met potten, vrouwen rekening moeten gaan houden. Ze zijn als man opgevoed en kunnen dus best hanerige trekjes hebben, waar ze opgewezen moeten worden, denk ik, door een vrouw.
3. Het gevoel van geïsoleerdheid onder lesbische vrouwen moet doorbroken worden. Je bent niet de enige pot! Kijk maar om je heen, er zijn er meer. Daarom zullen vrouwen, die al een relatie hebben open moeten blijven staan voor de wereld om hen heen, voor andere vrouwen, homofielen, mensen. Ze kunnen zich niet blind staren op de ene Vrouw, waarmee ze hun leven of een deel ervan delen. Jezelf laten zien is heel belangrijk, anders wordt er over je heen gekeken!

Je kunt je niet veroorloven om op een eilandje in de Stille Oceaan te gaan zitten. Er moet door jou over jou beslist worden, en niet over jou zonder jou.

4. De actieve vrouwen(jawel, ze zijn er wel!!) moeten steun kunnen vinden bij andere vrouwen. Ze moeten weten en voelen dat ze niet alleen staan. Het valt niet mee om altijd alles alleen te moeten doen.

Daarom, lieve vrouwen, denk er nog eens over na en laat van je horen. Laat zien dat je er bent voordat ze twijfelen aan je bestaan.

Komt naar de maandvergadering, geef je op voor het vormrigsweekend e.d.

Samen staan we sterk!

LIEFS,
ELS

Reakties naar : Els Visser

p/a Noordwellestr.26

3086 HR Rotterdam

tel. (werk) 010-391922 tst.422

(afdeling radiotherapie)

8-3+1

AAN ALLE VROUWEN

Ik wil met een omweg iets vertellen over de vrouwen op Apollo, of liever: het gebrek daaraan. Eerst iets anders.

Ik heb een test gedaan, die moest bewijzen hoe androgyn ik ben, d.w.z. hoe mannelijkheid en vrouwelijkheid bij mij samengaan. Het antwoord is:

"Niet zo best," want mijn vrouwelijkheid heeft duidelijk de overhand. Eerst was ik verrast - ik heb toch een piemeltje, ik ben toch een man, nietwaar? - maar toen ik mijn uiterlijk met mijn gedrag vergeleek, besepte ik dat ik het eigenlijk al lang had moeten weten. Daar zat ik dus: opgebouwd uit testosteron en oestrogeen, met een mannelijk lichaam en een tamelijk vrouwelijke geest.

Aha, hoor ik al enkelen denken: transsexueel, operatie, lichaam aanpassen aan geest en klaar is Cor. Nee hoor! Ik ben heel tevreden met mijn lichaam en mijn geest en ik ga proberen daarvan een mixage te maken: meer dan vrouwelijk zijn; meer dan mannelijk zijn; oftewel: een mens!!!

Dit inleidend praatje heeft heel veel te maken met mijn ideeën over Apollo. Wat is er namelijk aan de hand? Iedereen die Apolle binnenwandelt valt het op, dat er bijna geen meisjes of vrouwen te vinden zijn. En dat vind ik een erg gemis, niet alleen voor mijzelf als flikker, maar vooral voor ons allemaal als groep.

Ik heb met verschillende mensen gesproken over de mogelijke oorzaken van dat gemis, maar wat ik dan te horen krijg; daar sta ik van te kijken. Zo vertelde een meisje mij, dat lesbische vrouwen onderling nogal veel strijd leveren; jaloezie tiert welig en competitie in en met relaties alom. Flikkers daarentegen zijn zó lief en zó zacht en zó vriendelijk met elkaar, dat klit zo lekker aan elkaar, dat kan niet kapot.

Dit verhaaltje vind ik heel erg eng, want het is niets anders dan een omgekeerd rollenpatroon, alweer een opdeling in hokjes met als logisch gevolg alweer een scheiding tussen mannen en vrouwen. Maar homo of lesbisch zijn is meer dan in een ander hokje gaan zitten, oh zo veel meer! Het is moeilijk en vol risico. maar probeer tenminste uit dat rollenpatroon te komen, probeer die hokjesgeest af te breken. Doe het niet alleen, doe het vooral samen en dūrf het.

Een van de vele manieren is naar Apollo komen en niet alleen met vrouwen te praten, maar ook met mannen, zodat je samen iets kan opbouwen. Misschien iets beters dan onze verhouding de voorgaande eeuwen was.

Een (bewust) regelmatig Apollo-bezoekster vertelde mij dat nogal wat vrouwen vanuit feministisch oogpunt wegbleven. Mannen hebben eeuwenlang vrouwen onderdrukt. Het wordt tijd dat de rollen omgedraaid worden en dus weigeren vrouwen met mannen

samen te werken, want je wordt toch weer onderdrukt. En ook al zijn hetero's het daarmee niet eens, flikkers zijn toch ook mannen. Maar verdomme, begrijpen jullie dan niet dat je discriminatie niet kan bestrijden met discriminatie. Oog om oog, tand om tand is misschien wel een begrijpelijke reactie, maar veel beter dan jezelf op zo'n manier terug te trekken is te proberen foute zaken te veranderen. Goed, het is moeilijker, maar doe het!

Voorbeeldje: stap eens op mij af en zeg mij recht in het gezicht op welke manier ik vrouwen onderdruk. Loop daarna niet weg, maar laat mij reageren en probeer er dan samen met mij iets van te maken. Op zo'n manier strijd je niet alleen voor de vrouwen of het feminisme, help je niet alleen de mannen de potten of de flikkers. Nee, je werkt voor iets belangrijkers: mensen!!!

Hé, dat laatste woord heb ik meer gelezen. Dat klopt. Ik vind het voor iedereen - he, ho, trans, bi, tra of wat dan ook - een opgave om samen iets nieuws op te bouwen. Want laten we eerlijk zijn: zoals het de laatste paar eeuwen met ons ging, was niet om aan te zien. Maar let vooral op: opbouwen doe je samen. Zo, dat zijn een paar persoonlijke, misschien zweverige, maar wel degelijk oprechte argumenten om binnen Apollo tot meer samenwerking te komen tussen mannen en vrouwen.....oeps, ik bedoel, tussen mensen!

En dan heb ik het nog niet eens gehad over de sfeer op Apollo die wel degelijk voorruit gaat als

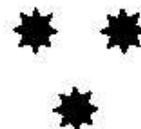
er zich meer vrouwen vertonen. Ik zou wel willen roepen: kom naar Apollo toe, beste vrouwen, overspoel ons met u, laat ons samen praten in plaats van verstoppertje spelen., maar dat is weer een typisch vrouwelijke emotionele reactie.

O ja! Die test die ik gedaan heb, is natuurlijk pure onzin, want er werd o.a. vanuit gegaan dat mannen ambitieus, sterk, agressief, dominerend en vrouwen verlegen, teder, kinderlijk en zacht zijn. Laat me niet lachen: wij weten wel beter! Een absolute opdeling in mannen en vrouwen valt niet te maken. Veel beter is het zowel innerlijk als uiterlijk naar een samensmelting van man en vrouw, van al jouw gevoelens tot een mens. Het innerlijke streef je bij jezelf na en het uiterlijke streef je na..... op Apollo natuurlijk!

Hopelijk, beste meiden, zie ik jullie vaker, want ik verlang naar jullie aktieve aanwezigheid. Zullen we zeggen: tot ziens?!

Met polleuze en flikkergroeten,
Cor Blom

Cor Blom
Huniadijk 713
3079 EP Rotterdam
tel: 831461

K A R I N

Liefe blonde vogel plagen ze je,
schatje, lachebek, vragen ze je,
alles wat je niet bent ondanks de schijn.
Lieve kleine vogel wees voor mij alleen maar lief,
alleen voor mij.....

Maar ik vraag te veel.
Je haalt je schouders op,
je vliegt weer weg.

Lach maar kleine vogel,
Lach maar en wees maar vrolijk.
Je lacht de hele dag
en soms lach je zelfs naar mij.
Maar het is niet persoonlijk
en ik doe mijn best geen hoop te koesteren.

Rosa

I look for lesbian friends in the whole world, especially in Europe and Germany. I very HOPE you can help me. (but I am only interested in lesbian.) Maybe I'll get a letter from YOU, so I'd be very pleased.

I tell you a little bit about myself. I'm lesbian, my name is Marina and I am 23 years old. I work as an assistant in a dental clinic. I have a lot of Hobbies and here they'RE:

Corresp., languages, drawing, playing on my guitar, poetry, travelling, motorcycling, tennis, table-tennis, music, I collect: Stamps, viewcards, coins, F.D.C.'s, sign F.B.'s, lp-s, posters, international flags, shoulder patches (emblems) stickers, mini-kerosine-lamps and copper, brass ornaments. s this enough?
Say 'Hello' to every body in your family and to your friends. Many greetings and best wishes from

M a r i n a , C i a o !

Skriv snart.
(Write soon). Thanks.

Marina Henninger
I540 Falkensee b. Berlin
Strasse des Friedens 18
Germany.

A handwritten signature 'Marina' in a cursive style, with a smiley face drawn below it. The smiley face consists of two dots for eyes and a curved line for a mouth.

"APOLLO" IN ROTTERDAM EN....TUSSEN DE RAILS

Zitten we met z'n tweeën, Willem en ik, in de trein naar

Rotterdam om een groep homoseksuele jongeren van de Apollosoos aldaar te gaan vertellen over S/M; komt er een dame bij ons zitten, die enige onderzoekende blikken laat dwalen langs onze kledij.

Na een tijdje komt de vraag: "Horen jullie bij een motorclub?"

"Neen," mompelen we;

"Maar jullie...uh...houden jullie dan van leer?"

"Ja antwoorden we lachend, en er ontstaat me toch een aardig gesprek.

Over leer, S/M, flikkerij, de hele handel.

Willem verstrekte het oranje stencil, dat een en ander nog meer kon verduidelijken, toen zij een paar stations verder de trein verliet.

"Wat leuk", zeiden wij tegen elkaar, "dat iemand zo gewoon recht op de man af vragen gaat stellen."

Ze wist er heel weinig van af, maar reageerde heel direct en open op onze verhalen. Je maakt wel vaker mensen mee die je belooeren als je er wat "afwijkend" gekleed bijloopt en meestal blik je dan maar frank en vrij terug, maar tot zo'n gesprek komt het maar zelden. Zou meer moeten gebeuren!

In Rotterdam ontmoetten we Chrisk, die per auto uit Utrecht gearriveerd was. We konden beginnen met onze voorlichting.

Wat aarzelend kwamen we op stoot, omdat op zo'n soos-avond er altijd mensen zijn, die pas later binnendruppelen. Willem hield een inleiding, waarvan ik de strekking hier niet ga herhalen; die veronderstel ik bij de lezers van Kerfstok bekend.

Ook de daarop volgende vragen zullen verwant zijn aan de vragen die ieder van ons te horen krijgt als je over S/M gaat vertellen; het verschil tussen echt sadisme en seksueel sadisme, de relatie leer en S/M, of het alléén met attributen kan, het spelkarakter enzovoort.

Belangrijk bij zo'n voorlichting vind ik het moment waarop het mogelijk wordt, dat er persoonlijker verhalen verteld kunnen worden en direktere vragen gesteld.

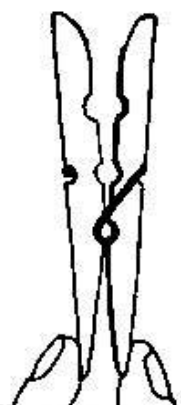
("hoe beleef jij dat nou?, wat vind jij, hoe ging dat dan?")

Iemand moet daar mee beginnen, dan voel je dat de sfeer meer ontspannen wordt, er komt ruimte voor een grapje, er wordt gelachen en dan gaat het goed.

Het bleef een mannentoestand, de paar vrouwen die er waren zeiden niet zo veel en toen er een afronding werd gemaakt, waarna ieder nog de mogelijkheid werd geboden wat informeler en persoonlijker met ons te praten, waren het de vrouwen die de ruimte lieten vollopen met oorverdovende muziek. Hadden we een vrouw mee moeten nemen? Goed, de soosavond kon beginnen en wij kwamen op adem in een nabijgelegen nicttent, die, heel trendy, probeerde een leersfeertje aan de klanten te bieden.

Ik vind het heel moeilijk te beoordelen of zo'n avond geslaagd genoemd mag worden. Natuurlijk wordt er veel duidelijk. Een aantal stereotype ideeën, worden wat minder. De beladenheid van het begrip S/M wordt minder groot. Dat is heel wat. Is het eerst misschien nog een beetje 'apiës kijken', na een tijdje blijken we gewone mensen te zijn. Zou het mogelijk zijn om nog een stapje verder te gaan en de toehoorders a.h.w. te vragen: "en wat doe jij nu eigenlijk met jouw seksualiteit?"

Herman Baljet.

GRATIS KOST NIKS

IN DEZE BARRE TYDEN WAARIN DRIESJE VAN AGT ZYN UITERSTE BEST DOET IEDERS BEURS TOT OP DE BODEM TOE LEEG TE KRYGEN, DACHT IK DAT ULLIE MISSCHIEN WEL GEDIENT ZOUDEK ZYN MET ENKELE TIPS OM ANNO 1981 NOG IETS GRATIS (VOOR JEUGDIGEN): MISSCHIEN IS DIT WOORD NOG TERUG TE VINDEN IN EEN OUDE DRUK VAN DE DIKKE VAN DALE, HET IS IN IEDER GEVAL EEN VEROUWERDE UITDRUKKING) TE KRYGEN...

GRATIS ZOENEN

ALS JE EEN LEUKE JONGEN ZIET LOPEN OP STRAAT, KUN JE HEM NATUURLYK ALTYD EEN ZOEN GEVEN. DAT KOST NIKS - HOEWEL, HET HANGT EEN PEETE VAN DE JONGEN AF. MAAR ZIE DE ZONZY: JE HEBT BÉST KANS DAT JE GEEN KLAP VOOR JE KOP KRUGT. VAN HEM, OF VAN Z'N VRIEND DIE VLAK ACHTER HEM LOOPT. EN DIE IN Z'N VRYE TYD WATAAN BOKSEN DOET. OOK DAT PAK RAMMEL IS HELEMAAL GRATIS.

TIP 1

GRATIS GEHAKT

TIP 2

HEEFT JE ZUSJE EEN CAVIA? LEKKER DIER, HÉ? JA, INDERDAAD. HAAL HET BEESTJE LIEFDEVOL UIT ZYN KOOITJE. WAS HEM GOED. ZORG, DAT JE EEN GOEDE VLEESMOLEN KLAAR HEBT STAAN. GEEF HET DIER EEN TIKJE MET EEN HAMER: DAT VERDOOFT. DAN EVEN FLINK ZYN: DOUW ONZE VRIEND MET ZYN KOP VOORUIT DOOR DE VLEESMOLEN. DRAAI DE HARDE STUKJES ER NOG EENS DOOR, DAN KRIJG JE LEKKER SMEUÏG GEHAKT. CAVIAGEHAKT IS ERG GEZOND: ZO'N BEEST IS IMMERS GEHEEL MACROBIOTISCH OPGEVOED, MET ALLEMAAL VITAMINE RYKE GRANEN...

TIP 3

GRATIS REIZEN

LIFTEN. NATUURLYK! EN ALS JE BOFT, WORD JE ORGEPIKT DOOR EEN BLOED STUK IN EEN RODE SPORTWAGEN... ALS JE PECH HEBT, IS HY EEN ZAKKENROLLER. OF EEN LUST-MOORDENAAR. LANGS EEN RYKSWEG GAAN STAAN MET JE DUIM OMHOOG IS OVERIGENS VERBODEN. MAAR MIS-SCHIEN KRYG JE, ALS JE 'T ER TÓCH OP WAAGT, WEL EEN GRATIS RITJE... NAAR HET DICHTSTBYZYNDE POLITIE-BUREAU. MET, ALS HET AARDIGE AGENTEN ZYN, EEN TYD-LANG GRATIS LOGIES... SOMMIGE LANDEN ZYN IN DIT OPZICHT BUITENGEWOON GASTVRY.

HARTELYK TRET GEWENST EN TOT VOLGENDE KEER; DAN WIL IK HET EEN EN ANDER OVER GRATIS POST VER-TELEN. GROETEN VAN MARCEL.

OOK ZO

Sinds kort is er een boek op de markt genaamd "Ook zo", uitgegeven door het COC samen met de Schorerstichting. Het boek geeft informatie over homosexualiteit voor jongeren vanaf 12 jaar. Een leuk en goed leesbaar geschreven verhaal samen met illustraties in de vorm van strips en foto's zorgen dat het geheel van 't begin tot 't eind boeiend blijft; wat vooral opvalt is de grote aandacht die besteed wordt aan de meisje-meisje relatie, een onderwerp dat in veel artikelen en boeken over het hoofd wordt gezien.

De inhoud is logisch opbouwend, allereerst een aantal opmerkingen over homosexualiteit in het algemeen: hoeveel komt 't voor en waar? Daarna hoe je er zelf achter komt en wat je er mee kunt doen, zoals: hoe vertel ik 't anderen?. Erg verhelderend kan het gedeelte werken waarin afge-rekend wordt met een aantal ingebakken rolpatronen: moet een meisje bij het contact leggen nou afwachten en is het eigenlijk wel zo noodzakelijk om een zo altijd verheerlijkte vaste relatie te hebben?.

In het hoofdstuk over discriminatie wordt je geconfronteerd met de hetero mening over homo's en wat je kunt doen tegen de verschillende vormen van discriminatie. Trouwens de aangehaalde vooroordelen zijn erg lollig, hoewel,

als je aanneemt dat ze voor sommige mensen nog steeds als waarheid gelden....

In twee hoofdstukken worden de relaties Jongen-jongen en meisje-meisje beschreven met uitgebreide informatie over o.a. vrijen en geslachtsziekten.

Het boek eindigt met een "wegwijzer" waar adressen zijn opgenomen van allerlei instanties waar je met je homosexualiteit terecht kunt, jammer alleen dat ze Apollo vergeten zijn.

Het is zeker de moeite waard dit boek te lenen of nog liever te kopen, vooral voor jonge mensen in de leeftijdsgroep van 12 tot 18 jaar hoewel ik aanneem dat ook veel ouderen met de berg informatie die hier gegeven wordt best wel iets kunnen doen

Ton

OUDERS OP APOLLO

Op veler verzoek en omdat men, vind ik, gewoon op de hoogte moet zijn van hetgeen op Apollo gebeurt een verslag van de oudermiddag. Daar ik zelf te emotioneel betrokken was bij deze dag, en dus niets over vertellen kan, heb ik Leon bereid gevonden er een stukje over te schrijven. Hartstikke bedankt! Eveneens dank aan al degenen die mij de kans geboden hebben deze middag mee te maken! Ik heb er veel aan gehad.

P.S. De wijn smaakte voortreffelijk.

Els

* * * * *

Op zaterdag 25 april was het zover: oudermiddag op Apollo; een goede gelegenheid om je ouders kennis te laten maken met Apollo en om te praten over de manier waarop zij aankijken tegen het homo-zijn van hun kind. Onder de ca. 25 aanwezigen waren behalve Apollo-leden en hun ouders nog enkele mensen aanwezig, die later op de middag een forum vormden voor het beantwoorden van vragen.

De middag begon met een kort welkom door Eric, waarna er groepen gevormd werden waarin gepraat werd over de onderwerpen die de mensen zoal bezighielden. Zo kwamen punten aan de orde als:

-Op welke manier kun je het beste laten zien dat je homo bent?

-Wat doe je als je ouders je weigeren te accepteren zoals je bent?

-Wat mag je als kind van je ouders verwachten?

Naar aanleiding van het laatste punt werd de vraag gesteld: "Hoe lang weet je zelf dat je homo bent?" Daarmee werd bedoeld dat iedereen -ook je ouders- tijd nodig heeft om aan "het idee" te wennen. Het kost ouders nu eenmaal vaak wat tijd en moeite om vrijuit te kunnen zeggen: "Mijn kind is homofiel", hoe truttig dat ook voor de meesten van ons mag lijken. De oudermiddag heeft, volgens mij wat dat betreft, een goed effect gehad. Veel ouders bleken een grote behoefte te hebben om over het onderwerp homosexualiteit te praten. Het bleek heel positief om van andere ouders de ideeën over homo zijn te horen, zodat veel problemen opeens veel beter herkenbaar werden.

Door de praatjes van Kees W. en Fedia over Apollo (publiciteit/introductie) kregen de ouders een beeld van waar Apollo zoal mee bezig is.

Aan de reacties van de ouders achteraf was te merken, dat dit ook erg werd gewaardeerd. Het enthousiasme en de vanzelfsprekendheid waarmee een en ander gebracht werd maakte het voor de ouders veel gemakkelijker om de problemen, waar zij zich mee geconfronteerd zien, uit de weg te ruimen.

Een geslaagde oudermiddag dus, ondanks de beperkingen die de ruimte aan de Coolsestraat nu eenmaal

met zich meebrengt. Ook het feit dat zoveel verschillende mensen bij elkaar werden gezet bleek geen belemmering voor een goed contact. Complimenten aan Eric en Paul voor de organisatie!

Uit de reacties van de ouders bleek dat er toch wel behoefte bestaat uit een wat meer regelmatig onderling contact. De suggestie om tot een soort telefonische "hulpdienst" tussen ouders van Apollo-leden onderling te komen lijkt me zeker het overdenken waard. In elk geval bleek er belangstelling om dit soort middagen vaker te organiseren (1 à 2 keer per jaar). Het is dan wel van belang dat veel meer ouders en Apollo-leden hieraan meedoen, zodat men van weer andere mensen ervaringen en ideeën kan horen. Deze middag was in elk geval een goede activiteit zowel voor de ouders als voor de aanwezige Apollo-leden, die zeker voor de toekomst waar is.

Leon Manet.

Wie heeft er belangstelling voor een Biseksuele Werkgroep? Als je zin hebt om mee te doen, te helpen met het organiseren van zoiets of iets meer wilt weten, kom dan naar mij toe, dan kunnen we misschien iets doen, samen, om de biseksualiteit uit z'n verdomhoekje te halen.

Rosa van Feggelen,
Beukelsdijk 170.

of Guus Enning,
tel. 521389.

PROZA EN POËZIE OP APOLLO

"Ik mag niet, maar ik amuseerde me toch weer om ze te zien, papegaaien op hun stok, mijn verkeerd broeders, ik zag hun hysterische vrolijkheid, hun aangeboren boosaardigheid, hun echte treurigheid hun geonduleerde haar, hun cocotte-achtige pakken hun ringelende armbanden, en de Amerikaanse dichter die een toelage heeft om in Rome te wonen en het hele jaar aan een sonnet vijlt dat dan in het tijdschrift van een kleine universiteit wordt gedrukt, kwam met puntschoenen, spijkerbroek en een Directoire-kapsel vol kronkelende voorhoofdskrulletjes naar mij toe en praatte over het concert dat hij bezocht had." Aldus Wolfgang Koeppen, in "De Dood in Rome", een roman uit 1954. Een tekst voor de HOMOPROZA- EN POEZIE-AVOND voor a.s. herfst....? Hendrik B. zoekt enige mensen die voor dat komende evenement willen lezen, selecteren, vertalen etc. De bedoeling is dat het een curieus geheel wordt, bont als het verkeerde leven zelf. Het programma moet worden opgeluisterd met levende muziek. Verdere inlichtingen op de soos-avond! Bij voorbaat voor iedere medewerking dank, dank.

Hendrik B.

**durf's
wat
anders**

PROGRAMMA

MAY/DAY 28 mei 1981.

Na heerlijk geslapen te hebben besloten M. en ik naar het museum Boymans-van Beuningen te gaan waar t/m 31 juni een tentoonstelling van het werk van ene Cardena te zien is; performances, videotapes en installatie. Het motto van zijn werk is: "Zeg niet lul of kut in negatieve zin; wees trot op je lichaam". Op zich een stelling waar ik me mee kan verenigen, maar de manier waarop hij er mee omgaat is m.i. nogal dubieus. Het eerste wat te zien was op de video waren twee vrouwen die lichamelijk hun gevoelens voor elkaar uitten. Iets wat voor mij heel intiem is, werd besmeurd door dit beeld. Het ging de kant op van de porno. Ik heb geen bezwaar tegen de naaktheid van mensen, ongeacht of het mannen of vrouwen zijn, maar wel tegen de manier waarop er gebruik van wordt gemaakt. Niet voor niets bestaat er een uitspraak: porno is de theorie, verkrachting de praktijk! In de porno is de vrouw lustobject, gebruiksvoorwerp. Hetzelfde ervoer ik hier. Misschien heeft de kunstenaar het niet zo bedoeld, maar de mentaliteit van de westerse mens leent zich niet voor dit soort grappen. De kunstenaar kan nog zulke goede en oprechte ideeën hebben; het is en blijft een man.

Wat voelde ik me vies en smerig toen er een geil (vies) oud mannetje zat te kwijlen bij de beelden van de twee vrijende vrouwen! Hij riep ons met zich baar genoeg dat twee vrouwen "Het" deden.

Zou hij net zo geil geweest zijn, als het om een man en een vrouw ging of om twee mannen? Of zou hij dan vol walging en afschuw weggelopen zijn? Ik krijg koude rillingen hiervan, temeer daar ik uit eigen ervaring weet dat sommige mannen een lesbische relatie goedkeuren, mits zij als toeschouwer mogen functioneren iets waarvoor ik me te goed voel. Het opnaaien van meneer (om het zo grof uit te drukken, hetgeen overigens wel de waarheid is) beschouw ik niet als een taak voor mij, evenmin voor een andere vrouw (peepshow). Ik krijg soms de indruk dat mannen, ongeacht of het homo's of hetero's zijn, hun geslachtsdeel verafgevoelen. Ze kennen er een niet-onaanzienlijke macht aan toe en gebruiken deze in hun relatie tot vrouwen en elkaar. Van liefde en tederheid is vaak weinig sprake, helaas.

Enfin, na deze kater vertrokken we naar de Ton Menkenhal waar Youth for Christ (YFC) haar May-day hield onder het motto: "Durf 's wat anders". Op deze dag, die ook in Steenwijk gehouden werd, worden duizenden jongeren in contact gebracht met de "blijde boodschap". Wij zouden laten zien dat we iets anders durfden!

Toen de folders van het COC onder de mensen verspreid werden, greep de ordedienst in. We kregen het verzoek dit buiten te doen. De folders verdwenen in de tassen en we mengden ons onder het publiek. Gelukkig waren er tamelijk veel mensen van het COC, Apollo, HIG-Den Haag en de SAR-flikkergroep, waardoor er af en toe een rustpunt was. De stencils van de genoemde groepen werden verdeeld. De inhoud ervan

luit als volgt: DURF EENS WAT ANDERS!!!!!!!!!!

Verander de wereld, begin bij jezelf en je eigenorganisatie. De "Youth for Christ" als organisatie raakt steeds meer geïsoleerd van andere jongeremorganisaties in Nederland, m.n. door haar standpunt over homofilie. En zeer terecht, vinden wij!

Het standpunt van de "Youth for Christ" is in wezen een regelrechte veroordeling van gevoelens, die vele jongeren(en niet-jongeren) hebben. En vergis je niet: ook diverse jongeren onder jullie hebben homogevoelens. Ze durven daar echter niet over te praten, omdat ze weten dat er dan over hen negatief geoordeeld zal worden. En dat oordeel zal hen niet bevrijden van hun probleem, integendeel!!!

De veroordeling van homo's heeft er in de tweede wereldoorlog toe geleid dat honderdduizenden inconcentratiekampen zijn vermoord. En dat mag niet weer gebeuren!!!

Wij bestrijden de oorzaken van het kunnen plaatsvinden van dat soort misdaden. En daarom ook staan we nu hier.

De homofilie wordt door "Youth for Christ" veroordeeld op grond van wat de Bijbel zou zeggen. Wij stellen dat deze veroordeling echter een gevolg is van: "De wens is de vader van de gedachte". Die wens dient bestreden te worden, ook door jullie. Door jou in jouw organisatie en jouw omgeving. Geef ook de jongeren in jouw omgeving die homogevoelens hebben de kans te laten zijn en zien, wat ze zijn!

Durf nee te zeggen tegen de onderdrukking!!!

Durf eens wat anders!!

Wij durven dat. Als jij dat ook durft, dan kun je op onze steun rekenen!! Hieronder werden de adressen van de genoemde groepen vermeld.

Ik voelde me best op m'n gemak en liep gearmd met m'n vriendin tussen de stands, waar behalve YFC met informatie en boeken het Kamperland Muziek Festival vertegenwoordigd was. De grote ster van dit festival is Cliff Richard. Zou men binnen YFC weten dat hij flikker is?! Andere aanwezige stands werden be-
mand/bevrouwd door Aktie (het maandblad van YFC) de Christelijke Stichting Hulp aan Gewetensvervolgden, EO, NCRV en vele anderen.

De EO had een gratis boekje met de bedenkelijke titel "Ik hou van Idi Amin", compleet met een kleurenfoto van de dictator op de kaft. Het motto van dit boekje is: "Mijn onverzoenlijkheid en bitterheid tegenover hen die ons vervolgden, kon alleen geestelijk verlies brengen. Het zou mij beletten Gods liefde door te geven, wat toch de kern van mijn roeping en getuigenis is. Daarom moest ik God om vergeving en genade vragen, om meer van president Amin te kunnen houden....Liefde moest bezit van mijn hart nemen. Het boekje vertelt hoe God pijn en lijden gebruikt om een nieuwe mens en een nieuwe kerk te stichten tot Zijn eer. Een grotere godslastering ben ik nog nooit tegengekomen! Dit is misbruik van de naam van God.

De EO heeft hiermee weer eens bewezen fout te zijn, op z'n zachtst gezegd.

In het gesprek dat ik met de NCRV-man had, bleek dat hij totaal niets wist van de theorieën en praktijken van YFC, hoewel de omroep er 10 uitzendingen aan gewijd had. Eerlijk gezegd had ik de TROS hier meer op z'n plaats gevonden, gezien de connecties met EO, VVD en Telegraaf. Hoe weinig de man in kwestie wist van homofilie bleek uit zijn constatering, dat vrouwen niet homofiel zijn maar lesbies! Ik legde hem dus maar uit dat de term "homofilie" alleen maar betekent dat men zich aangetrokken voelt tot hetzelfde geslacht. Homofielen zijn mannen én vrouwen. Hij vroeg me of ik me wel op m'n gemak voelde op het COC daar er overwegend mannen komen, waarop ik hem gerust stelde. Hij vertelde trots dat het COC op de NCRV-dag in de Ahoy-hal een stand gekregen had. Dat weet ik. Mijn persoontje heeft er ook gestaan, waar ik heel blij mee was. Hopelijk heeft deze man door contacten met ons iets te denken gekregen.

De eerste YFC-ers waarmee ik in gesprek kwam, was behalve iemand van de ordedienst een hele sympathieke jongen uit Den Bosch. Hij bleek een ex-COC-er te zijn. Hij was nu bij YFC vanwege de gezellige sfeer en muziek. Hij noemde zich bekeerd, maar had geen relatie met een vrouw. Het was opvallend hoe vaak hij ons contact zocht. Het is te hopen dat hij zichzelf weer terugvindt. Hij maakte niet bepaald een vrolijke indruk.

Hetgeen me opviel in de "gesprekken" was steeds de exact dezelfde formulering.

Mijn homofilie zou tussen mij en God staan. Ik heb mijn leven niet aan Jezus gegeven. e.d. Ik miste bij de YFC-ers een eigen mening, een eigen inbreng, het kritisch denken. Hetgeen ze ingepompt was, vertelden ze netjes na.

Het was jammer dat persoonlijk contact niet mogelijk was. Er waren bij voorbaat al twee kampen. Het mooiste voorbeeld hiervan was dat ik al heel lang met een jongen in gesprek was, o.a. over zijn stelling dat hij de hel verdiende, omdat hij slecht was. Hij minachtte zichzelf, iets wat heel gevaarlijk is. Het werkt deprimerend. Ik vind het des te gevaarlijker omdat de ideeën vaak door de buitenwereld aangepreft zijn. Op een gegeven moment deed hij voorkomen dat het een gunst was voor een homofiel om met hem te mogen praten. Ik vertelde hem dat ik homofiel was en het als een vrije keuze zag om met hem in gesprek te raken. Hij deed in gedachten een stap achteruit. Ik zei hem dat ik geen schurft had. Hij probeerde me aan te praten dat God mij alleen kon aksepteren als ik veranderde. God zou mij alleen aksepteren als ik op Zijn Beeld leek. Ik ben het hier niet mee eens. Als ik ervan uitga dat God mij geschaapen heeft, ben ik ook gevormd naar Zijn Beeld en mankeert er niets aan me. Integendeel, dan ben ik een deel van de schepping en dus perfect, precies zoals bedoeld is. Bovendien is het juist het goddelijke wat mij akseptiert zoals ik ben. Eisen stellen die samen hangen met verandering is typisch menselijk. God aanvaardt iedereen zonder mankeren, met of zonder gebreken, met welke huidskeur dan ook, homofiel, heterofiel, bifiel, etc. God is ongrijpbaar, niet in een hokje

te stoppen. Zijn daden gaan het menselijk verstand soms te boven. (Er komt een ondeugende gedachte in me op: When God created a man, she was joking!)

Hij greep zijn bijbel, waarin diverse passages onderstreept waren. Dankzij de discussiedienst over homofilie destijds in de gereformeerde kerk in

IJsselmonde en het boek "een mens hoeft niet alleen te blijven" wist ik ze te weerleggen. Er vielen van zijn kant meerdere stiltes in het gesprek. Het was een triomfantelijk gevoel. Hij zocht net zo lang tot ik er genoeg van had.

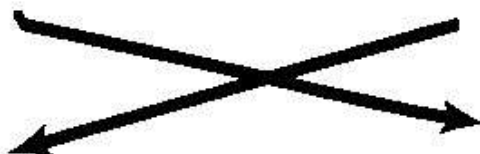
Van het gesprek met Jetje in de snackbar heb ik genoten. Het sprak niet bepaald van liefde voor hetero's in het algemeen. De ogen van de omstanders werden steeds wijder gesperd, de monden gingen open, maar er werd niets gezegd. Het had het effect van een slow-motion film. Pas toen ik zei me een aap in Artis te voelen werd er voorzichtig gegrinnikt.

De massapsychose vond ik doodeng. Het klakkeloos aanvaarden en navertellen van hetgeen de leiders van de beweging verkondigden doet me denken aan de reides van Hitler en Mussolini in de dertiger jaren. De mensen, m.n. de jongeren hebben behoefte aan zekerheid, een sterke leider. Als ik dan lees dat de activiteiten van de YFC-koffiebar in R'dam-Zuid aan het Slinge gestopt zijn omdat het niet zo liep als ze wilden, kan ik me alleen maar heel blij voelen.

Om een uur of zes gingen M. en ik weg, moe maar voldaan. Als je me nu vraagt wat we bereikt hebben, zeg ik "Niets". Desondanks hoop ik dat we mensen aan het denken gezet hebben, alleen al door onze aanwezigheid. Het feest der onderdrukten in de

sociale academie hebben we maar een uurtje met on
aanwezigheid vereerd. We waren allebei bekaf, te m
om te eten, te moe om te slapen, maar de dag is zee
de moeite waard geweest. Eén ding is me wel duidel
Dit is geen aktiviteit om in je eentje aan te pak
Je moet terug kunnen vallen op gevoelsgenoten, and
houd je het niet vol. Je loopt met je hoofd tegen
blok beton. Samen staan we sterk!!!

Els.

OVER OPVANG GESPROKEN

Op 30 mei kon ik op Apollo een bijeenkomst van
Landelijk Homo Jongeren Overleg organiseren.
Het thema was de opvang van homoseksuele jongeren.
Een uitgebreid verslag volgt in het volgende Vi
blad. Al was de belangstelling vanuit het land
niet overdadig (25), dankzij de medewerking van
vele Apollo-leden werd zowel de dag als de fees
avond een succes. En toch door al dat georgani
seer dreig je te vergeten waar het eigenlijk om
gaat. Gelukkig was iemand zo vriendelijk mij da
aan even te herinneren: op het toppunt van mijn
organisatie-extase ging de telefoon. Ik neem op
met: "Met het COC". Aan de andere kant klinken
de woorden: "Ik heb een probleem... ik ben homo
fiel".

Over opvang gesproken....ik stond met mijn mond
vol tanden.

Kees Waaldijk

ONTMOETINGEN MET ONZE MEDEMENSEN
verlag van een twaantal acties

I Ontmoeting met een Heilssoldaat

Peter Koops in het NRC Handelsblad (25-5-'81): 'De NCRV wil van zijn oubollige, stijve dominees-imago af. Om aan te tonen dat er ook binnen deze omroep jong en modern gedacht wordt, werd het, voorlopig eenmalige, NCRV-festival '81 op noten gezet.....'

Naast optredens van binnen- en buitenlandse artiesten bood het evenement ook plaats aan een infomarkt van instellingen, de meeste op christelijke grondslag. Hier ontbrak uiteraard de stand van Apollo en COC niet: folders, posters, knipsels, boekjes, stickers, heuse potten en flikkers, met als klapstuk de fraai storm-vast vermaakte homo-tenoonstelling van Apollo.

Vooral 's morgens is het op de stand druk geweest. Er kwamen veel mensen langs. Sommigen stelden ook vragen, naast het ontvangen van de Apollo-COC folder en de uitgave "20 vragen over homoseksualiteit".

Tegen de tijd dat ik uit de verreemde Binnenstaatsdag '81 (waar Apollo en COC met andere organisaties een standje hadden op de anti-fascisme bijeenkomst) naar Ahoy kwam, zing de aandacht van de aanwezigen meer uit naar de optredens van de artiesten (in andere zalen dan de infomarkt). Het was dus erg rustig rond de stands.

Tussen de optredens door was er gelegenheid tot open bare discussie in een "sprekershoek". We boden een stelling tot oppositie aan.

De stelling ('het zijn zieke mensen, die homoseksuelen ziek vinden') trok geen tegenstanders voor de microfoons. Er was kritiek op de woordkeus (terecht), niet op de inhoud. Totdat één van ons een balletje (eigenlijk een bowlingbal!) ontschoot in de richting van Youth for Christ (YFC) en het Leger des Heils, beiden op de infomarkt vertegenwoordigd.

De uitwisseling kreeg informatieve waarde toen, tot blijdschap van iedereen, een soldaat van het Leger bereid bleek voor de microfoon te spreken. De strekking van zijn woorden: het Leger is niet tegen homoseksualiteit als zodanig. Het verbiedt de leden slechts homoseksuele gevoelens "in praktijk te brengen". De soldaten van het Leger onthouden zich onder andere ook van roken en alcoholgebruik. Het zijn gewoon voor iedereen, ook de buitenstaanders, duidelijke spelregels. Homoseksuele gedragingen buiten het Leger zijn wel toegestaan, erbinnen niet.

Volgens ons schijn-tolerantie, maar dat kwam bij de Heilssoldaat niet over. Het werd te kortin toen homoseksualiteit "doen" werd verzeleken met het voor een tram gaan liggen. Het aantal toehoorders was inmiddels verheugend toegenomen.

De ontmoeting met de Heilssoldaat kende een abrupt einde. Iemand vroeg wat het Leger precies onder homoseksuele uiting verstaand, en onarmde op het zelfde moment een jongen in de buurt. Dit was voor de soldaat reden om de aftocht te blazen, of, zoals een omstander zei, om "te deserteren".

YFC heeft zich (hohas?) niet in de discussie gemengd.

II Mayday

Onder het motto 'durf 's wat anders' hield de beweging Youth for Christ (YFC) op hemelvaartsdag haar "mayday" in de Ton Merkenhal. Voor de helft was de hal omgetoverd tot een infomarkt (boekenstalletjes, informatie over Israël, etc.); de andere helft bestond uit een podium met tribunen. De opzet was infomarkt bezoek, afgewisseld met optredens en bijeenkomsten.

Ongeveer 30 mensen uit diverse COC-afdelingen, HIS en Apollo zingen, à raison van een tientje te man/vrouw, naar binnen. In buttons en opschriften maakten we ons als flikkers en patten kenbaar. We verspreidden ons over de goed gevulde hal en deelden pamfletten uit. In die pamfletten drongen we erop aan de ook in deze omgeving vertoevende homo-seksuele jongens en meisjes de kans te geven zichzelf te zijn. Zodat de onderdrukking van homoseksualiteit, slechts gebaseerd op een uitlog van bijbelteksten, een eind kan nemen.

Al spoedig kwamen de pamfletten terug, meestal dattie in de kreukels. Er werd ons te kennen gegeven dat het uitdelen van folders verboden was, omdat we geen toestemming hadden gevraagd.

Hieronder volgen van de gesprekken die ik voerde enkele indrukken en de globale inhoud.

(On)verantwoordelijkheid

We waren onverantwoordelijk, zo zei ons de later in het massagebeuren optredende predikant. Vandaag was (homo)seksualiteit interessant noch aan de orde. Men was hier aanwezig om de hemelvaartdag(gedachte) te beleven. Hoe konden we de verantwoording op ons nemen om zo veel jonge mensen met onze aanwezigheid en informatie te verwarren!

He antwoorde dat hun eigen onverantwoordelijkheid de reden voor onze komst is geweest. Zij immers veroordelen, met de bijbel in de hand, de(homoseksuele) gevoelens van velen op een ongezuiverde manier. Dit antwoord is niet overgenomen.

Twee waarheden?

Hoe kan het zijn, dat over een onderwerp twee zo aan elkaar tegengestelde meningen kunnen bestaan? Hoe breed, open of briljant van geest moet je zijn om erin te kunnen berusten dat God er twee tegenovergestelde waarheden, zwart en wit, tegelijkertijd op nahoudt? Laten we hier en nu knielen in gebed, en Hem om zijn oordeel vragen! Vormt homoseksualiteit voor Hem de waarheid, dan zal hij me dat doen merken; morgen al ben ik dan homo-schreeuw!

Gelijk oversteken: als mijn gesprekspartner God zou bidden om hem mijn waarheid te laten akreteren (homoseksualiteit is geen ziekte of sonnet), dan moet ik God aan mij zijn waarheid (homoseksualiteit als goddeloos is een gruwel en dat roep af te wijzen) doen aanvaarden. Het lukte me niet om uit te leggen dat ik dit gebed niet kon uitspreken; het zou mij immers als persoon verwerpen (zodat zijn gebod overbodig zou worden).

Dagelijkse

Jij leukt te veel. Jij voelt te veel. Het gaat niet om homo-schreeuw gevoel, maar om het weten van wat in de Bijbel staat. Lees de waarheid in de Bijbel. Pas dan kom je tot rust, bovenin.

Is het echt zo erg?

Ik sprak een jongen die in de Rotterdamse afdeling van YFC veel werk doet. Hij gaf toe dat ze voor het beramen van een standje op de info-werk niet toestemming zouden hebben gekregen. De sfeer tussen COC en YFC is (nog?) te zeer vertroebel. YFC zou op een COC-manifestatie ook geen toestemming krijgen. (Ik zei hierop te denken dat dat wel zou meevallen). Er zou sinds het verschijnen van 'Vrije Keuze' in YFC veel ten goede zijn veranderd. Ik stelde voor om dat in woord, geschrift en daden naar buiten toe te tonen, zodat de mening over YFC zich in den lande kon wijzigen.

YFC als interkerkelijke beweging hoedt zich ervoor om uitspraken te doen over gevoelige onderwerpen als kernbewapening en homoseksualiteit. Elke uitspraak zou immers een deel van de aanhang kunnen schokken?

Kennelijk schokt de huidige uitstraling van YFC niet voldoende!

Mild standpunt

Iemand vertelde me helemaal niet zo radikaal tegen homoseksueel gedrag te zijn. Hij kon zich ook niet verenigen met sommige uitspraken in het als kontaktorgaan (en niet als forum voor discussie) bedoelde 'Aktie'.

Hij durfde dat niet te laten blijken door bijvoorbeeld een kritische brief naar de redactie te sturen.

Dogmatiek II

Het in de praktijk brengen van homoseksuele gevoelens is een gruwel. Zo staat het in de Bijbel. Ook wij hebben onze zondag; ik heb gestolen. Sinds ik met de Bijbel leef, doe ik dat niet meer. Wanneer je de Bijbel onvoorwaardelijk aksenteert als leidraad, dan moet je weten dat homoseksualiteit zondig is.

Beschouwing

Hoe erg is het met de intolerantie ten opzichte van homoseksualiteit binnen YFC? Wanneer ik afga op wat ik van individuen op de mayday heb gehoord, zijn er naast bijbel-dogmatici (relatief)"verlichte" personen. Slechts de radikale anti-stemmen dringen tot de buitenwereld door, en bepalen het gezicht van YFC door hun uitspraken.

Ik heb nagedacht over de vraag of er binnen COC en Apollo, voor hen die dat willen, voldoende ruimte is voor het beleven en in praktijk brengen van geloof. De leden zijn er individueel misschien niet op tegen, maar hoe staat het met het kollektief (het "gezicht naar buiten")?

De bijval voor enige liedjes en sketches uit het programma "Eenzaam en van kerk en keurigheid verlaten" van Sonnika en Gré doet me voor dat gezicht het ergste vrezen! Het zal de kracht van homoseksuele organisaties ten goede komen, wanneer ze over dit onderwerp weloverwogen uitspraken doet.

Wanneer ongeveer 3000 mensen een ervaring hebben van een gevoel van warmte, kameraadschap, samen geloven in dezelfde God, dan ontstaat gemakkelijk een toestand van "emotionele inkontinentie". Emotionele uitingen krijgen vrijer spel. Men is meer ontvankelijk voor, en minder kritisch tegenover informatie en gedachten van personen die voor al die fijne gevoelens hebben gezorgd. Hiermee zeg ik niet dat mensen die bij activiteiten van YFC de leiding hebben, deze atmosfeer moedwillig misbruiken voor het verspreiden van onjuistheden. Feit is helaas, dat ze overtuigd zijn van de juistheid van hun verklaring van bijbelteksten, ook welke handelen over homoseksueel gedrag. We "strijden" dus tegen oprecht bewogen mensen, en dat is niet eenvoudig.

De druk van mensenmassa's zoals in de Menkenhal bijeen is volgens mij voor een jonge homoseksueel te groot om, zeker als hij/zij met dat seksuele gevoel worstelt, aan de druk van de gruwel-gedachte te ontsnappen, en er niet aan te bezwijken. Hij/zij zal het er in ieder geval deels moeilijk mee hebben.

Dat het YFC zijn bezoekers in het kiezen voor hun homoseksuele gevoel een vrije keuze laat, lijkt me na het bezoeken van deze mayday in ieder geval een voltrekte onwaarheid.

Slotwoordje en verantwoording

Wat hierboven staat is niet bedoeld als sprokkel-verhaal of luchtige anekdote. De beschouwing is alleen van mij, en ik ben de enige die er op kan worden aangesproken.

Door de directheid van de confrontatie met leeftijdgenoten heeft het bezoeken van de mayday op mij veel meer indruk gemaakt dan de sprekershoor-diskussie op het NCRV-festival.

Ik heb een verdrietige slotconstatering: al was het voor me zelf een enorme leerervaring, ik heb mijn twijfels over het effect op de houding van YFC. Na ongeveer 1000 jaar van dat soort praktijken gebruikt een deel van mijn leeftijdgenoten een boek dat volgens hun vol van liefde staat (wat ik ten dele onderschrijf), om er hun medemensen op uiterst liefdeloze manier mee om de oren te slaan.

Fedia Jacobs
30 mei 1981

P.S. Ik was in Steenwijk op MAY-DAY, en het eerste wat ik daar tegenkwam was N.V.I.H. COC- Leeuwarden die buiten in de regen folders uit stonden te delen. He-las heb ik ze verder op de dag niet meer gezien.

R O S A

klaar

34

EEN ONTMOETING IN DE TREIN 4 APRIL 1981.

* * * * *

Vandaag had ik een hele leuke ontmoeting in de trein, hoewel die vervelend begon. Een jongeman van achter in de twintig zat in een niet-rookcoupé een sjaggie te draaien en wilde hem aansteken. Op dat moment deed ik mijn mond open. Hij keek me vernietigend aan. Ik ontweek zijn blik niet. Hij vertelde me, dat ik egoïstisch was. Hij had het recht om te roken. Jawel, maar niet hier, dan gaat u maar een coupé verderop zitten. Dit verlangde hij eveneens van mij. Ik gaf hem weerwoord. Plotseling ging het helemaal niet meer over het wel-of-niet-roken. Hij begon te foeteren op de vrouwen van tegenwoordig, die veel te weerbaar zijn. Vroeger hielden ze hun bek nog eens. Ik keek hem vernietigend aan, waarop hij me vertelde, dat als blikken konden doden hij nu mors was (waar hoorde ik dit eerder?) Ik weet dat ik sterk ben in het kwaad kijken. Het is soms de enige manier om te vertellen wat ik denk. Hij zei me dat ik daardoor wel mooi werd. Merkwaardig dat ik dit alleen door mannen heb horen zeggen. Een vrouw hoort niet kwaad te zijn en haar agressie en woede te uiten. Bovendien weet ik heel goed, dat ik

mooie ogen heb. Hij verweet me eigendunk, maar waarom zou ik de waarheid ontkennen? Waarom zou ik iets wat mooi is lelijk noemen? Vrouwen hebben vaak genoeg een minderwaardigheidscomplex. Hun uiterlijk bepaalt te vaak hun leven.

Hij gooide het over een andere boeg. "Ben je gelukkig? Heb je een relatie met een man? Je maakt jezelf ziek door zo, kwaad te worden. Ik verstop tenminste mijn gevoelens, laat ze niet boven komen." Ik antwoordde hem, dat ik me prima voelde (was ook zo, ik voelde me ontzettend sterk) en daar geen man voor nodig had. "Oh, ben je feministe?" Hij vroeg naar de bekende weg. Ik had mijn vrouwenteken om en mijn roze driehoek op. De volgende conclusie was, dat ik van "die club van Liever Lesbies" was. Helemaal achterlijk was hij toch niet. Er ontstond een hele discussie, nadat ik gezegd had, dat hij me ziek maakte en ik dus mijn agressie en woede moest uiten om weer gezond te worden. Dat er verschillende manieren zijn om met gevoelens om te gaan: ze ontkennen, ze verstoppen, ze het lichaam en de geest laten overheersen, zodat de redelijkheid zoek is of de emoties in evenwicht met het verstand te laten zijn. Ik geef voorkeur aan mijn gevoelens voor zichzelf te laten spreken, ze te analyseren en ermee te werken. Kwaadheid, verdriet, jaloezie en vreugde hebben hun functie. Het is typies mannelijk de

gevoelens te onderdrukken en daarna een vrouw emotioneel te gebruiken, wel zo gemakkelijk en goedkoop (uitzonderingen daargelaten)

De jongeman begon een heel betoog te houden over de geesten die het lichaam beheersen. Hij kwam tot tien. Jaloezie kwam op de eerste plaats, het vrouwelijk lichaam op de laatste. "Nou, geestige boel bij jou!" Hierop keek hij me woedend aan. Ik keek terug. Meteen schoot de waarschuwing door me heen, die ik van kindsaf aan heb moeten horen: een vrouw kijkt een man niet rechtstreeks in zijn ogen. Dan denkt hij, dat ze wat wil. Ik voelde me razend worden, mijn gezicht verstrakte, maar ik weigerde het bedeesde vrouwtje te spelen die dan de ogen neerslaat, de blik ontwijkt. Na een kwartier van doodse stilte zonder met de ogen geknipperd te hebben wendden we allebei tegelijk de ogen af en schoten in de lach. Hij bevestigde mijn gedachten. Hij bewonderde me, dat ik het zo lang volgehouden had. (dank je wel, Wim, voor de yoga-concentratieoefeningen, die we destijds deden en waarbij je me dit leerde!) In dit geval was er geen emotionele aantrekkingskracht tussen de man en de vrouw. Ik had duidelijk laten merken, dat ik hem niet moest. Hij had door laten schemeren, dat hij van vrouwen niets moest hebben. Hij had zijn lesje wel geleerd in het verleden, zei hij. Vrou-

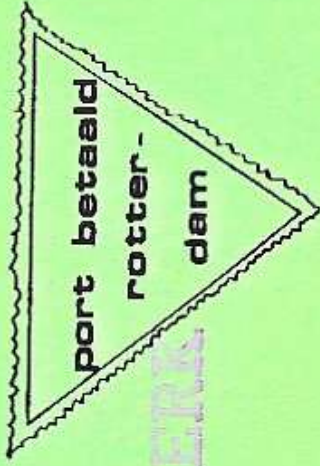
wen zijn zacht en kunnen het daardoor winnen van het harde. Daarom vallen al die mannen voor vrouwen, beweerde hij. Ineens speelde hij de zielige figuur. Helaas was hij bij mij aan het verkeerde adres. Hij verweet me dan ook: "Wat kun jij hard zijn?" (Waar hoorde ik dat eerder?)

Tussendoor werd me een paar maal gevraagd wat mijn reisdoel was. Toch niet Amsterdam, hè? Ik wil nu wel eens mijn peuk opsteken. Hoe oud ben je? Wat voor sterrebeeld heb je? Stier? Dit kiinkt me bekend in de oren. Zijn alle hetero-mannen dan toch één pot nat?! Ik weigerde deze vragen te beantwoorden. Zijn mijn bezwaren tegen roken meer waard wanneer ik 25 ben dan wanneer ik 18 ben? Heb ik als Leeuwis meer recht van spreken dan als Maagd?

We rukten aan de praat over de medische wereld waar we niet al te veel vertrouwen in hadden. Helaas veel te vroeg bereikte ik mijn eindbestemming, waardoor ik de kop koffie die als zoet sfer aangeboden werd niet kon accepteren. In een opperbeste stemming gingen we uit elkaar. Ik had mijn doel bereikt: tijdens mijn verblijf in de coupé is er niet gerookt. Diverse heilige huisjes t.a.v. het contact tussen man en vrouw zijn omver gehaald. Ik voelde me ijzersterk en had me niet laten overdonderen. Hij heeft zijn provocatie gehad en we hebben wederzijds genoten van het steekspel. Zo was hetgeen

➔ lieve postbode: gelieve dit brok
wereldliteratuur niet te kreuken

apollo
soos voor
jongen, jongen
meisje, meisje
* voor als je
ZO
bent...

Drukkwerk

Apollo
Soos voor jongen-jongen-meisje-meisje
POSTBUS 1490 - ROTTERDAM

